

Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa  
6.Kbf.102/2017/10. szám

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2018. április 20. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás büntette és más bűncselekmény miatt **I.r.** vádlott és társai ellen indított büntetőügyben a Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa 2017. szeptember 15. napján kihirdetett Kb.I.55/2016/78. számú ítéletét megváltoztatja.

**II.r.** és **III.r.** vádlottak bűncselekményének helyes jogszabályi megjelölése a Btk. 282. § (1) bekezdés b./ pont, (3) bekezdés d./ pont.

**I.r.** vádlottat 80 (nyolcvan) napi tétel, napi tételenként 2.500 (kettőezer-ötszáz) forint pénzbüntetésre ítéli.

A 200.000 (kettőszázezer) forint pénzbüntetést meg nem fizetés esetén szabadságvesztésre változtatja át, melynek során egy napi tétel összege helyébe egy napi szabadságvesztés lép.

**I.r.** és **II.r.** vádlottakkal szemben a katonai büntetés, míg **III.r.** vádlottal szemben a katonai mellékbüntetés kiszabását mellőzi.

A bíróság egyetemlegesen kötelezi a vádlottakat 33.756 (harmincháromezer-hétszázötvenhat) forint bűnügyi költség megfizetésére, míg megállapítja, hogy 91.746 (kilencvenegyezer-hétszáznegyvenhat) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét **I.r.**, **II.r.** és **III.r.** vádlottak tekintetében helybenhagyja.

Indokolás:

A Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2017. szeptember 15. napján kihirdetett Kb.I.55/2016/78. számú ítéletével **I.r.** vádlottat bűnösnek mondta ki bántalmazás hivatalos eljárásban büntetében (1978. évi IV. törvény 226. § (1) bekezdés), ezért lefokozásra ítélte, **II.r.** vádlottat bűnösnek mondta ki bűnpártolás büntetében (Btk. 282. § (3) bekezdés d./ pont), ezért 100 napi tétel, napi tételenként 1.000 forint, összesen 100.000 forint pénzbüntetésre és lefokozásra ítélte, **III.r.** vádlottat bűnösnek mondta ki bűnsegédként elkövetett bűnpártolás büntetében (Btk. 282. § (3) bekezdés d./ pont), ezért 90 napi tétel, napi tételenként 1.000 forint, összesen 90.000 forint pénzbüntetésre és 2 év várakozási idő meghosszabbítására ítélte. Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetén annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. A bíróság egyetemlegesen kötelezte a vádlottakat 88.934 forint bűnügyi költség megfizetésére, míg a fennmaradó 15.149 forint tekintetében megállapította, hogy azt az állam viseli.

Az elsőfokú tárgyaláson jelenlévő katonai ügyész három napot tartott fenn jogorvoslati nyilatkozatának bejelentésére, majd a törvényes határidőben fellebbezett az I.r. vádlott terhére

felfüggesztett szabadságvesztés kiszabása, a II.r. vádlott terhére a pénzbüntetés súlyosítása érdekében. A III.r. vádlott vonatkozásában a kihirdetett ítéletet tudomásul vette. Fellebbezésének írásbeli indokolásában kifejtette, hogy a büntetés kiszabása körében az elsőfokú katonai tanács túlzott hangsúlyt fektetett az enyhítő körülményekre és figyelmen kívül hagyta a sértett hangsúlyosan kiszolgáltatott helyzetét. Ezért indítványozta, hogy a fellebbviteli bíróság az I.r. vádlottal szemben a lefokozás mellett végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés büntetést is szabjon ki, míg a II.r. vádlottal szemben magasabb napi tételű pénzbüntetést alkalmazzon.

Az I.r. vádlott és védője, a II.r. vádlott és védője, és a III.r. vádlott védője az elsőfokú ítélet kihirdetését követően felmentésért fellebbeztek. A III.r. vádlott három napi gondolkodási időt tartott fenn jogorvoslati nyilatkozatának bejelentésére, azonban nyilatkozatot nem tett.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.894/2017/1. számú átiratában a katonai ügyész fellebbezését fenntartotta, a védelmi fellebbezéseket alaptalannak tartotta. Kifejtett álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács eljárását a megismételt eljárásra vonatkozó szabályok betartásával folytatta le. Ügyfelderítési kötelezettségét teljesítette, figyelembe véve a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa hatályon kívül helyező végzésében adott iránymutatásokat. Mérlegelési jogkörében eljárva a tényállást helyesen állapította meg, amely felülvizsgálatra alkalmas. Indokolási kötelezettségét a kellő terjedelemben teljesítette. Álláspontja szerint a megalapozott tényállás megváltoztatására a másodfokú eljárásban nincs törvényes ok, ezért a vádlottak és védőjük által bejelentett - a tényállást felmentés érdekében támadó - fellebbezések nem vezethetnek eredményre. Rámutatott arra is, hogy az elsőfokú katonai tanács okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére, azonban a jogi minősítéssel a II.r. és III.r. vádlottak esetében nem értett egyet. Álláspontja szerint cselekvőségüket az I.r. vádlotthoz hasonlóan az 1978. évi IV. törvény szerint kell minősíteni. Érvelt amellet is, hogy az I.r. vádlottnál indokolt a büntetési célok elérése érdekében végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés kiszabása is, míg a II.r. vádlott esetében a pénzbüntetés napi tétel számának emelése. Mindezek alapján indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet változtassa meg, II.r. és III.r. vádlottak cselekményét az 1978. évi IV. törvény szerint minősítse, az I.r. vádlottat ítélje végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztésre is, a II.r. vádlott esetében a pénzbüntetés napi tétel számát emelje fel, és a vádlottakat egyetemlegesen kötelezze a korábbi eljárásban felmerült 33.756 forint bünyügyi költség megfizetésére, egyebekben az elsőfokú ítéletet hagyja helyben.

Az I., II. és III.r. vádlottak védője utóbb csatolta fellebbezésének írásbeli indokolását, egyben a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség indítványára vonatkozó észrevételeit. Ebben kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság az ítéltábla iránymutatásától eltérően nem teljesítette a megvizsgált bizonyítékoknak a logika szabályai szerint történő értékelését, és az indokolási kötelezettségét. Ezt arra alapította, hogy nem indokolta meg az elsőfokú bíróság, hogy **tanú1, tanú2, tanú3 és tanú4** tanúk vallomását miért zárta ki a bizonyítékok közül; miért nem vette figyelembe **tanú5** tanúnak azon vallomását, hogy „egy fogvatartott mondta azt, hogy látta, hogy **I.r. vádlott** lábon rúgta a sértettet, míg a másik kettő azt mondta, hogy nem látta”. Hivatkozott arra is, hogy **sértett, tanú6 és tanú7** tanúk elfogultak: lényeges körülményekre rosszul emlékeznek, minden meghallgatáskor mást mondtak, és haragudtak a vádlottakra, illetve egyikük folyamatos gyógyszerkezelés alatt állt. Álláspontja szerint tehát a bíróság a tanúvallomásokat csak összességükben értékelte, egyenként azonban nem, továbbá a II.r. és III.r. vádlottak esetében nem tett eleget indokolási kötelezettségének. Kifogásolta a videofelvétel kétséget kizáró bizonyító erejét, valamint az orvosi szakvélemény értékelését. Utalt arra is, hogy a bíróság szerint „alacsonyan szocializált, alacsony iskolai végzettségű” tanúk nyomozati vallomásai e megállapításoknak ellentmondanak. Mindezek alapján

indítványozta, hogy a fellebbviteli bíróság az elsőfokú ítéletet változtassa meg, és a helyes tényállás megállapítása mellett a vádlottakat mentse fel.

A másodfokú nyilvános ülésen az I., II. és III.r. vádlottak védője a fellebbezése írásbeli indokolását változatlanul fenntartotta. Kiemelte, hogy a bíróság által figyelembe vett bizonyítékok közül a videofelvétel több helyen eltérő értékelést kapott az ítéletben, hogy az orvosszakértői vélemény a rúgás tényét nem állapította meg, és nem adott magyarázatot arra az elsőfokú bíróság, hogy miért csak a terhelő fogvatartotti vallomásokot vette figyelembe. Mindezek alapján bizonyítottság hiányában kérte mindhárom védeence felmentését.

Az I.r. vádlott az utolsó szó jogán a felmentését kérte. Kifejtette, hogy elítélése nemcsak őt, hanem az intézetet, családját és kollégáit is sújtaná olyan cselekmény miatt, amelyet nem követett el. Egyebekben csatlakozott a védőjéhez.

A II.r. vádlott az utolsó szó jogán nem érezte magát bűnösnek, kérte, hogy az igazságkeresés igényével bírálja felül a másodfokú bíróság az ügyét. Csatlakozott védőjéhez.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a bejelentett ellentétes irányú fellebbezésekre figyelemmel az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 348. § (1) bekezdése alapján teljes terjedelmében bírálta felül.

Az ügy előzménye, hogy a Központi Nyomozó Főügyészség Szegedi Regionális Osztálya 6.Nyom.321/2012. szám alatt terjesztett elő vádiratot. A Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2015. január 29. napján kihirdetett KB.II.9/2013/38. számú ítéletével a vádlottakat felmentette az ellenük emelt vád alól. Az ítéletet a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a 2016. május 25. napján meghozott 6.Kbf.23/2016/6. számú végzésével mindhárom vádlott tekintetében a Be. 351. § (2) bekezdés c./ és d./ pontjai alapján megalapozatlanság okából, továbbá arra figyelemmel, hogy az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének sem tett eleget (Be. 373. § (1) bekezdés III/a. pont), hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására utasította. A megismételt eljárásra az elsőfokú bíróságnak iránymutatásként adta, hogy ismételten ki kell hallgatni a vádlottakat és a releváns tanúkat, köztük Kanalas Annát és **tanú1-t** is. A megvizsgált bizonyítékokat a logika szabályai szerint kell értékelni és az indokolási kötelezettségnek maradéktalanul eleget kell tenni.

A felülbírálat során a fellebbviteli bíróság megállapította, hogy a megismételt eljárás során az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat betartotta, az ítéltábla iránymutatását teljesítette.

Az elsőfokú katonai tanács a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a releváns bizonyítékokat mérlegelési jogkörébe vonta. Az I-III.r. vádlottak a megismételt eljárásban a tárgyaláson éltek a hallgatás jogával, nem tettek vallomást. Az elsőfokú bíróság a Be. 291. § (1) bekezdése alapján törvényesen olvasta fel a nyomozati szakban tett gyanúsított és tanúvallomásaikat, valamint az alapeljárásban tett vádlotti nyilatkozataikat. Az I.r. vádlott vallomásában nem vitatta, hogy odament **sértetthez**, de következetesen állította, hogy a fogvatartottat nem rúgta meg. A II.r. vádlott érdemi védekezése szerint levélpapírt biztosított két fogvatartott részére, de egyik fogvatartottnak sem diktált és nem segített megfogalmazni a levelet, őket nem befolyásolta. A III.r. vádlott érdemi védekezése szerint biztosította, amíg **tanú6** fogvatartott a levelét megírta, de a fogvatartottat nem befolyásolta. Védekezésük ellenőrzésére az elsőfokú bíróság kihallgatta a releváns tanúkat, az 1. számú tanút, a sértett volt zárkatársait, **tanú5-t**, **tanú3** nővért, **tanú4-t**, **tanú1-t**, **tanú8** felügyelőt, kiküldött bírói tanúkihallgatás keretében a 2. számú tanút, **tanú7-t**, a sértettet és **tanú2-t**; továbbá

helyszíni szemlét tartott a bv. intézetben, és megtekintette - informatikus bevonásával - a bv. intézetben készült videofelvételeket. Ismertette továbbá a releváns okirati bizonyítékokat, köztük az orvosszakértői véleményt, valamint a fogvatartotti leveleket, fényképfelvételeket.

Az elsőfokú katonai tanács az I.r. vádlott védekezésével szemben a sértett következetes vallomása, az azt alátámasztó tanúvallomások, a videofelvétel, valamint a fényképfelvételek alapján, míg a II. és III.r. vádlott védekezésével szemben **tanú6** és **tanú7** vallomásai, valamint a videofelvételek alapján - mérlegeléssel - terhelő tényállást állapított meg ítélete 2. oldal 6-8. bekezdésében, valamint a 3. oldal 1. és 2. bekezdésében. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács ítélete 4. oldalának közepétől a 8. oldal 1. bekezdéséig a logika szabályai szerint értékelte a bizonyítékokat, indokolási kötelezettségének eleget tett.

A fellebbviteli bíróság megállapította, hogy a tényállás megalapozott, mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében írt hiányosságoktól és azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa elfogadta felülbírálata alapjául.

A másodfokú bíróság a vádlottak és a védőjük által bejelentett felmentést célzó fellebbezéseket nem találta alaposnak.

Az elsőfokú bíróság az általa okszerűen mérlegelt bizonyítékok alapján megalapozott tényállást állapított meg. A másodfokú eljárásban a vádlottak és védőjük új bizonyítékokra, illetve új tényre nem hivatkoztak, nem merült fel továbbá olyan körülmény, amely miatt a másodfokú bíróság további bizonyítási eljárás lefolytatását tartotta volna szükségesnek. A Be. 351. § (1) és a Be. 352. § (3) bekezdésében meghatározott bizonyítékok felülmérlegelését tilalmazó rendelkezések alapján a másodfokú bíróság irányadónak tekintette az elsőfokú ítéletben megállapított tényállást. A fellebbviteli bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által megvizsgált bizonyítékok olyan zárt logikai láncot alkotnak, amely alapján felmentésre nem kerülhetett sor. Az elsőfokú katonai tanács megindokolta, hogy a vádlottak védekezését miért vetette el. Indokolása kiterjedt arra is, hogy a védő által hivatkozott tanúk vallomását miért nem vette figyelembe, és részletesen indokolta, hogy a zárt láncú kamerafelvételek miként cáfolják a vádlotti védekezéseket. Ezért a vádlottak és a védőjük által a bizonyítékok újraértékelése útján eltérő tényállás megállapítására, és ezen keresztül a vádlottak felmentésére irányuló fellebbezések eredményre nem vezethettek.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács az általa megállapított tényállás alapján okszerűen következtetett az I., II. és III.r. vádlottak bűnösségére, és helyes a cselekmények jogi minősítése is. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor az I.r. vádlott vonatkozásában az elkövetéskori, míg a II.r. és III.r. vádlottak esetében az elbíráláskor hatályos büntető törvényt alkalmazta. Ehhez kapcsolódóan a fellebbviteli bíróság az ítélet 8. oldal 1. és 2. bekezdésében kifejtett jogi állásponttal maradéktalanul egyetért azzal, hogy a II. és III.r. vádlottak cselekményének helyes jogszabályi megjelölése a Btk. 282. § (1) bekezdés b./ pont, (3) bekezdés d./ pont.

Az I.r. vádlott hivatali bűncselekményének minősítése törvényes. Az I.r. vádlott azzal a magatartásával, hogy körletfelügyelői szolgálata során az egyik fogvatartott lábába kis erővel belerúgott, megvalósította az 1978. évi IV. törvény 226. § (1) bekezdésébe ütköző bántalmazás hivatalos eljárásban büntetnének törvényi tényállási elemeit.

A II.r. vádlott azzal a magatartásával, hogy az I.r. vádlott ellen folyamatban lévő büntetőeljárás megghiúsítása érdekében ápolónői beosztását felhasználva **tanú6**, majd **tanú7** tanúkkal olyan tartalmú levelet íratott, amelyek szerint a korábbi, az I.r. vádlottra terhelő vallomásukat

visszavonják, figyelemmel arra, hogy az valótlan; megvalósította tettesként, míg a III.r. vádlott azzal a magatartásával, hogy a II.r. vádlott ezen cselekményét **tanú6** fogvatartott vonatkozásában támogató jelenlétével segítette elő, megvalósította bűnsegédként a Btk. 282. § (1) bekezdés b./ pontjába ütköző és a 282. § (3) bekezdés d./ pontja szerint minősülő igazságszolgáltatás elleni bűncselekmény törvényi tényállási elemeit.

Az ügyészség súlyosítás érdekében bejelentett fellebbezése az I.r. vádlott vonatkozásában részben alapos, a II. és III.r. vádlottak tekintetében nem megalapozott.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács az I.r. vádlott tekintetében helyesen értékelte a bűnösségi körülményeket, azonban tévedett, amikor önállóan lefokozás katonai büntetésre ítélte. A fellebbviteli bíróság álláspontja szerint a büntetési célok elérését pénzbüntetés szolgálja megfelelően az I.r. vádlott vonatkozásában, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet megváltoztatta, és **I.r.** vádlottat enyhítő szakasszal (1978. évi IV. törvény 87. § (2) bekezdés e./ pontja és a 38. § (3) bekezdése) az 1978. évi IV. törvény 51. §-a alapján 80 (nyolcvan) napi tétel, napi tételenként 2.500 (kettőezer-ötszáz) forint pénzbüntetésre ítélte. A napi tételek számát az elkövetett cselekmény tárgyi súlyához, míg az egy napi tételnek megfelelő összeget az I.r. vádlott vagyoni, jövedelmi, személyi viszonyaihoz és életviteléhez mérten állapította meg. Az 1978. évi IV. törvény 52. § (1) bekezdése alapján rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetén annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásról.

Az elsőfokú katonai tanács a II.r. és III.r. vádlottaknál törvényesen szabott ki pénzbüntetést a Btk. 82. § (1) és (2) bekezdés d./ pontja, valamint a (3) bekezdés alapján enyhítő szakasz alkalmazásával. Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság mindkét vádlott vonatkozásában a napi tételek számát és az egy napi tételnek megfelelően megállapított összeget. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a pénzbüntetés alkalmas az 1978. évi IV. törvény 37. §-ában és a Btk. 79. §-ában írt büntetési célok elérésére.

A fellebbviteli bíróság meggyőződése szerint az enyhítő körülmények túlsúlyára figyelemmel nincs szükség további joghátrány alkalmazására. Nem értett egyet azzal, hogy a büntetési célokat az I.r. vádlott vonatkozásában akár önállóan, akár más büntetés mellett, a II.r. vádlott vonatkozásában pénzbüntetés mellett kiszabott katonai büntetés, illetve III.r. vádlott vonatkozásában pénzbüntetés mellett alkalmazott katonai mellékbüntetés szolgálhatja megfelelően, ezért az elsőfokú ítéletet megváltoztatta és **I.r.** és **II.r.** vádlottakkal szemben a katonai büntetés, míg **III.r.** vádlottal szemben a katonai mellékbüntetés kiszabását mellőzte. Nem lehet tehát elvonatkoztatni a csaknem 6 éves időmúlástól.

A fellebbviteli bíróság észlelte, hogy az elsőfokú katonai tanács tévesen kötelezte a vádlottakat a megismételt eljárásban felmerült költségek viselésére, ezért a vádlottakat egyetemlegesen kötelezte az alapeljárásban felmerült költségek viselésére és megállapította a Be. 403. § (5) bekezdése alapján, hogy a további 91.746 forint bűnügyi költséget az állam viseli.

Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa helyes indokainál fogva **I.r.**, **II.r.** és **III.r.** vádlottak tekintetében helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be. 372. § (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2018. április 20.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.  
a tanács elnöke

Dr. Szabó Éva hb. alezredes s.k.  
előadó bíró

. Mészáros László hb. ezredes s.k.  
bíró

A Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete a rendelkező részben írt változtatással **I.r.**, **II.r.** és **III.r.** vádlottak tekintetében jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2018. április 20.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.  
a tanács elnöke